

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8208/2568

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 289

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยจะมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนให้ อ. ฆ่าผู้ตายข้อเท็จจริงต้องฟังได้ว่าจำเลยรู้มาก่อนแล้วว่า อ. ชักชวนจำเลยให้นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์จากอำเภopakพนังไปหาผู้ตายที่อำเภอท่าศาลาเพื่อฆ่าผู้ตาย เมื่อจำเลยไม่รู้ข้อเท็จจริงดังกล่าวมาก่อนเพิ่งมารู้เห็นในขณะที่ อ. จอดรถบริเวณปากทางเข้าสวนยางพาราโดย อ. บอกว่าจะมาดักยิงคนและให้จำเลยรอ โดยจำเลยไม่ทราบเรื่องอาวุธปืนที่ อ. นำมาซุกซ่อนไว้ ดังนั้น พฤติการณ์ที่จำเลยรออยู่บริเวณปากทางเข้าสวนยางพาราห่างจากจุดที่ อ. ซุกซ่อนปืนและกระสุนปืน 300 เมตร และห่างจากจุดที่ อ. เข้าไปซุ่มดักยิงผู้ตายอีก 500 เมตร โดยจำเลยไม่เห็นขณะ อ. สวมถุงมือหรือหยิบอาวุธปืน แม้จะรอนาน 2-3 ชั่วโมง ก็ไม่เป็นการให้ความช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ อ. ก่อนยิงผู้ตาย ประกอบกับบริเวณที่จำเลยรอไปจนถึงจุดที่ อ. ก่อเหตุเป็นสวนยางพาราแม้ในเวลากลางวันก็ไม่อาจมองเห็นกันได้ เมื่อคดีนี้เกิดเหตุในเวลากลางคืนจำเลยย่อมไม่สามารถมองเห็นเหตุการณ์และเข้าไปช่วยเหลือ อ. ได้ทันที จึงไม่เป็นการให้ความช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ อ. ขณะยิงผู้ตาย ส่วนการที่จำเลยขับรถจักรยานยนต์พา อ. หลบหนีก็เป็นเหตุการณ์ภายหลัง อ. กระทำความผิดสำเร็จเด็ดขาดไปแล้ว จึงไม่ใช่ว่าการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ อ. ฆ่าผู้ตาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 288, 289 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ประกอบมาตรา 86 จำคุก 33 ปี 4 เดือน คำให้การชั้นสอบสวนของจำเลย เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 22 ปี 2 เดือน 20 วัน ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า นายจักรกรินทร์ ผู้ตาย เป็นบุตรของนายสมจิต กับนางอารี นายอภิชาติ จำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ 939/2556 ของศาลชั้นต้น ซึ่งศาลฎีกาพิพากษาร่วมกับพวกใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายถึงแก่ความตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เป็นบุตรของนายสุเทพ กับนางลัดดา จำเลยในคดีนี้เป็นบุตรของนายเขียว กับนางประชน นางประชนเป็นพี่ของนายสุเทพบิดาของนายอภิชาติ จำเลยพักอาศัยอยู่ที่อำเภopakพนัง นางอารีมารดาของผู้ตายกับนางลัดดามารดาของนายอภิชาติเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน นางอารีกับผู้ตายและนางลัดดากับนายอภิชาติพักอาศัยอยู่ที่อำเภอท่าศาลา โดยมีบ้านและสวนยางพาราอยู่ใกล้กัน ก่อนเกิดเหตุไม่นานผู้ตายกับนายอภิชาติมีเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายกันจนนายอภิชาติต้องหลบไปพักอาศัยอยู่กับนางถวิล ย่าของนายอภิชาติ ที่อำเภopakพนัง แต่ก่อนไปนายอภิชาติได้เอาอาวุธปืนพกกลุ่ของสั้น 1 กระบอก ท่อเหล็ก 2 ท่อน และกระสุนปืนไปซุกซ่อนไว้ในสวนยางพาราของนายอภิชาติซึ่งอยู่ติดกับสวนยางพาราที่เกิดเหตุของนางระเบียบ ป้าของนายอภิชาติและจำเลยซึ่งจ้างผู้ตายกรีดยางพารา เมื่อวันที่ 3 กันยายน

2553 เวลาประมาณ 20 ถึง 21 นาฬิกา นายอภิชาติขับรถจักรยานยนต์มีจำเลยนั่งซ้อนท้ายจากอำเภอปากพนังไปอำเภอสีชล ระหว่างทางนายอภิชาติได้แวะซื้อสุราขาว 1 ขวด และถุงมือยาง 1 คู่จากร้านค้าในอำเภอมืองนครศรีธรรมราช นายอภิชาติเก็บถุงมือไว้ในกระเป๋ากางเกง เมื่อนายอภิชาติขับรถมาถึงอำเภอท่าศาลาได้แวะจอดรถบริเวณถนนปากทางเข้าสวนยางพาราของนายอภิชาติพร้อมกับบอกจำเลยว่าจะไปดักยิงคนให้จำเลยรอ แล้วนายอภิชาติถือขวดสุราขาวเดินเข้าไปที่จุดซ่อนอาวุธปืนในสวนยางพาราห่างออกไปประมาณ 300 เมตร นำถุงมือออกมาสวมแล้วหยิบอาวุธปืนพกกลุ่กของสั้น ท่อเหล็ก 2 ท่อน และกระสุนปืนที่เอามาซุกซ่อนไว้ จากนั้นเดินเข้าไปในสวนยางพาราที่เกิดเหตุนั่งซุ่มรอผู้ตายและดื่มสุราขาวไปพลาง จนกระทั่งผู้ตายเข้ามากรีดยางพาราในสวนยางพาราที่เกิดเหตุห่างจากจุดซุ่มรอประมาณ 5 เมตร นายอภิชาติใช้อาวุธปืนพกกลุ่กของสั้นยิงไปที่ผู้ตาย 1 นัด แล้วถืออาวุธปืนพกกลุ่กของสั้นวิ่งออกมาบริเวณที่จอดรถตะโกนบอกจำเลยว่าจะไป ๆ จำเลยขึ้นรถจักรยานยนต์ขับออกไปโดยนายอภิชาตินั่งซ้อนท้ายไปตามถนนก่อนจะถึงถนนสายท่าศาลา-สีชล นายอภิชาติบอกให้จำเลยจอดรถแล้วนายอภิชาตินำอาวุธปืนพกกลุ่กของสั้นไปซุกซ่อนไว้โดยจำเลยไม่รู้ จากนั้นนายอภิชาติขับรถมีจำเลยนั่งซ้อนท้ายไปถึงอำเภอสีชล แล้วนายอภิชาติแวะเข้าพักที่บ้านนางสาววรรณ น้องของจำเลย ส่วนจำเลยออกเรือลงทะเล เมื่อจำเลยกลับเข้าฝั่งมาพักที่บ้านนางสาววรรณจึงทราบว่านายอภิชาติถูกจับดำเนินคดีข้อหาฆ่าคนตาย จำเลยออกเรือลงทะเลและไปรับจ้างก่อสร้างที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล จนกระทั่งวันที่ 24 สิงหาคม 2565 จำเลยไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาล ป. จึงถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมนำส่งพนักงานสอบสวน ซึ่งแจ้งข้อหาตามฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ จำเลยไม่เคยได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน สำหรับความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์ไม่อุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า ศาลชั้นต้นฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยไม่ได้ร่วมคบคิดกับนายอภิชาติที่จะใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายมาตั้งแต่แรก นายอภิชาติเป็นคนเอาอาวุธปืนและกระสุนปืนไปซุกซ่อนไว้ในสวนยางพาราก่อนเกิดเหตุ และในวันเกิดเหตุนายอภิชาติไปหยิบอาวุธปืนและกระสุนปืนที่ซุกซ่อนไว้เพียงคนเดียวแล้วนำไปก่อเหตุโดยจำเลยไม่อยู่ด้วย จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานเป็นตัวการร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามฟ้องและโจทก์มิได้อุทธรณ์ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้เป็นยุติว่า ขณะที่นายอภิชาติยิงผู้ตายนั้น จำเลยไม่รู้เห็นเป็นใจด้วย จำเลยจะมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนให้นายอภิชาติฆ่าผู้ตาย ข้อเท็จจริงต้องฟังได้ว่าจำเลยรู้มาก่อนแล้วว่านายอภิชาติชักชวนจำเลยให้นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์จากอำเภอปากพนังไปหาผู้ตายที่อำเภอท่าศาลาเพื่อฆ่าผู้ตาย เมื่อจำเลยไม่รู้ข้อเท็จจริงดังกล่าวนั้นมาก่อน แม้จำเลยเพิ่งมารู้ในขณะที่นายอภิชาติจอดรถบริเวณถนนปากทางเข้าสวนยางพาราโดยนายอภิชาติบอกว่าจะมาดักยิงคนและให้จำเลยรอ แต่นายอภิชาติได้อาวุธปืนและกระสุนปืนมาซุกซ่อนไว้ในสวนยางพาราอยู่ก่อนแล้วเพียงแต่รอจังหวะที่จะไปเอามาใช้ยิงผู้ตาย โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยทราบเรื่องอาวุธปืนที่นายอภิชาตินำมาซุกซ่อนไว้ ดังนั้น พฤติการณ์ที่จำเลยรออยู่บริเวณถนนปากทางเข้าสวนยางพาราห่างจากจุดที่นายอภิชาติซุกซ่อนอาวุธปืนและกระสุนปืนประมาณ 300 เมตร และห่างจากจุดที่นายอภิชาติเข้าไปนั่งซุ่มรอผู้ตายในสวนยางพาราที่เกิดเหตุอีกประมาณ 500 เมตร โดยไม่เห็นขณะนายอภิชาติสวมถุงมือและหยิบอาวุธปืน แม้จำเลยจะรออยู่นานประมาณ 2 ถึง 3 ชั่วโมง ก็ไม่เป็นการให้

ความช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่นายอภิชิตก่อนยิงผู้ตายเพราะนายอภิชิตได้เอาอาวุธปืนและกระสุนปืนไปซุกซ่อนไว้ก่อนใช้ยิงผู้ตาย ประกอบกับระยะทางจากบริเวณที่จำเลยรอกับจุดที่นายอภิชิตก่อเหตุใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายห่างกันมากถึง 800 เมตร และข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของพยานโจทก์ตรงกันว่า จากบริเวณที่จำเลยรอกับจุดที่นายอภิชิตก่อเหตุใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายเป็นสวนยางพาราทั้งหมด แม้ในเวลากลางวันก็ไม่อาจมองเห็นกันได้ เมื่อเหตุคดีนี้เกิดในเวลากลางคืน จำเลยย่อมไม่สามารถมองเห็นเหตุการณ์และเข้าไปช่วยเหลือนายอภิชิตได้ทัน่วงทีอีกด้วย จึงไม่เป็นการให้ความช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่นายอภิชิตขณะยิงผู้ตาย ส่วนการที่จำเลยได้ขับรถจักรยานยนต์พานายอภิชิตหลบหนีไปก็เป็นเหตุการณ์ภายหลังจากที่นายอภิชิตกระทำความผิดสำเร็จเด็ดขาดไปแล้ว จึงมิใช่เป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่นายอภิชิตฆ่าผู้ตาย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาว่าการกระทำของจำเลยไม่มีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนนายอภิชิตฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

ประชา งามล้ำวง · วรวิทย์ ฤทธิพิศ · ชัยฤทธิ์ เทวะผลิน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8208/2568>